

Motion till riksdagen

1987/88:So17

av Ulla-Britt Åbark m. fl. (s)

med anledning av prop. 1987/88:147 om tvångsvård
av vuxna missbrukare, m. m.

Vår utgångspunkt är att möjligheterna till tvångsvård inte bör utökas.

Vi menar att vårdtiden bör maximeras till de fyra månader som dagens lagstiftning möjliggör. Vi är inte beredda att tillstyrka en utsträckning till sex månader av tvångsvården enligt LVM.

Tvångsvården har inte visat sig ha de fördelar som skulle motivera annat än ett kortvarigt omhändertagande i en akutsituation.

Vårdtiden på LVM-hem bör göras så kort som möjligt, och klienten bör så snart förutsättningar finns slussas över till någon annan lämplig vårdform.

Socialarbetarnas arbetssituation innebär redan i dag en mycket svår avvägning mellan behovet av ett förtroendefullt samarbete med klienten och omgivningens krav på snabba och tillrättaförande insatser. De olika rollerna som utredare och behandlare bör inte sammanblandas i högre grad än nödvändigt. Vi anser det därför viktigt att nuvarande utrednings- och ansökningsförfarande inte ändras.

Vi anser vidare att det även i fortsättningen skall krävas ett trängande vårdbehov och att indikationen "2. löper en uppenbar risk att förstöra sitt liv" bör utgå.

Vi anser också att hela missbrukarvårdens status måste höjas, inte minst den kommunala socialtjänsten som under många år fått vidkännas sämre resurser och ett försämrat arbetsklimat. En viktig del av samhällets stöd till missbrukarvården är därför enligt vår uppfattning en kraftig ekonomisk satsning på såväl metodutveckling och kunskapsuppbyggnad som personalutveckling för att få till stånd ett nytt engagemang och ett nytt intresse för missbrukarvården över huvud taget.

Vi vill sammanfatta våra ståndpunkter på följande sätt.

- Vi anser att socialtjänsten aldrig givits någon riktig möjlighet att utveckla det frivilliga arbetet.
- Vi anser att kriterierna för tvångsingripanden inte bör utökas men ytterligare ses över för att inte skapa rättsosäkerhet och öppna för subjektiva bedömningar.
- Vi anser att hela missbrukarvården måste få högre status, att LVM-vården måste utvecklas och att kraftiga satsningar på personalrekrytering och personalutveckling måste göras för att förbättra missbrukarvården i

sin helhet. Det gäller utbildning, metodutveckling genom bl. a. kvalificerad handledning samt forskning och arbetsmiljö.

Mot. 1987/88
So17

I övrigt vill vi hänvisa till LO:s och TCO:s remissyttranden över socialberedningens betänkande "Missbrukarna, socialtjänsten, tvånget" (SOU 1987:22).

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att icke genomföra regeringens förslag om förlängning av tvångsvården och det skärpta rekvisitet för tvångsvård,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbättrade resurser till LVM-vården och den frivilliga vården.

Stockholm den 21 april 1988

Ulla-Britt Åbark (s)

Birgitta Johansson (s)

Ulla Pettersson (s)

Bengt Kronblad (s)